

Vaše skutečnost je ve vašem vlastním Já, nikde jinde

→ *Promluva Satja Sái Báby z 25. října 2004* ←

*Jakou mocí lásky se Země otáčí bez osy nebo ložiska,
jakou mocí lásky se hvězdy udržují na nebi, aniž by spadly na zem,
jakou mocí lásky se oceány uzavírají do svých břehů, aniž by zaplavily zemi,
jakou mocí lásky fouká bůh větru chladný vánek po všech světech.*

*Tato ohromná moc lásky je jistě mocí átmana.
Ona moc lásky je úžasná, jedinečná a všeprostupující.
Láskou je prostoupeno celé stvoření.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Člověk nemusí vykonávat nějakou zvláštní *sádhanu*, aby spatřil všeprostupující pravdu. Boha nazýváme různými jmény, jako Brahmá, Višnu a Mahéšvara. Jedná se o jména, která dal člověk Bohu, založená na pomyslných podobách. Kdo však doopravdy tyto tvary vnímá? Dosud nikdo. Na světě existuje jen jedna moc, jež je všeprostupující. Tou je moc lásky. Jen z lásky se vytvářejí lidské společnosti. Nemůže být lidství bez božství. Člověk může získat alespoň trochu všudypřítomné božské moci jen tehdy, pokud vytvoří spojení s božstvím.

Vtělení lásky!

Ve skutečnosti jsou všechny druhy sil skryty v lidství (*mánavaatva*) samém. Lidství nepotřebuje žádný zvláštní prostředek, aby se vybavilo nějakou zvláštní mocí. V lidské bytosti se plně projevuje božská moc sama. Lidská moc se nemůže projevit bez přispění moci božské. Vědy obsahují čtyři *mahávákji*: *Tat tvam asi* (To jsi ty), *Pradžňánam brahma* (trvale ucelené vědomí je brahma), *Ajam átma brahma* (tento átman je brahma) a *Aham brahmásmi* (já jsem vpravdě brahma). Základ těchto výroků je dále vysvětlen v upanišádách a Bhagavadgítě.

Člověk se však klame, neboť nedokáže pochopit jejich význam. Nedokáže si uvědomit božskou moc, která je v něm samém. Božství v lidství se projevuje jako *šaktitattva* (energie). Dnešní člověk usiluje o získání různých schopností a používá je, aby si ulevil ve svých starostech a trápení. Tyto starosti a trápení jsou stupínky k božství. Člověk by na ně neměl klást tolik důrazu. Pokud člověk pečlivě zkoumá: co v lidské existenci nezpůsobuje starosti? Lidský život je plný starostí od zrození do smrti. Často na toto téma uvádím báseň:

*Zrodit se je trápení, být na této zemi je trápení,
svět je příčinou trápení a také smrti,
celé dětství je trápení a podobně i stáří.
Život je trápení, nezdár je trápení,
všechny činy a obtíže způsobují trápení,
i štěstí je tajemným trápením.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Někteří lidé říkají, že měli ve snu vizi božství. Další tvrdí, že ji mají v meditaci, zatímco jiní prý viděli Boha svou *džňána nétrou* (okem moudrosti). Většina z těchto prohlášení je důsledkem lidského sebeklamu. Nejsou skutečné. Někteří lidé tvrdí, že viděli Boha ve snu. Kde je sen? Kde je Bůh? Zážitek snu sám o sobě není ve skutečnosti reálný. Je jen iluzí. Jsou bláhoví, že si to myslí. V den, kdy se člověk tohoto klamu zbaví, dosáhne božské moci. Z takového klamu by tedy měl každý vystoupit. Někteří sedají v meditaci a myslí si, že nad něčím rozjímají. Jiní tvrdí, že v meditaci viděli nějaké záření. Co je to meditace? Znamená to soustředění na niternou vizi vlastního já (*ékágratá*). Je to vizualizace *dršji* (výjevu) ve stavu absolutního klidu těla a mysli, zbavené klamu. Ale ať je člověk kdekoli, tam je také jeho mysl. Na tomto světě není místa, kde by nebyla mysl přítomná. Mysl proniká vším. Říká se: *Mana éva manušjánám káranam bandhamóksajóh* (jedině mysl je příčinou pout stejně jako osvobození).

Říkáme, že jsme šťastní. Odkud to štěstí přichází? Určitě není zvenku. Vyvěrá z lidského srdce. Přírozeností mysli je vrtkavost (*čaňčala*). Tato vrtkavost je v naší povaze. Nepřišla zvenku. Všechny vztahy, které udržujeme v projeveném světě, jsou jen klamné. Představte si, že se oženíte s nějakou dívkou. Od té doby s ní udržujete vztah muže a ženy. Ještě před svatbou jste oba žili ve světě, ale váš vztah tu nebyl. Od chvíle, kdy jste se vzali, si myslíte, že ona k vám patří. Proto se jedná o duševní vztah.

Vtělení lásky!

I *májá* (klam) je spojená s láskou. V tomto světě nenaleznete nic, co neobsahuje lásku. Láska je ve všem na světě. Všechny vztahy mezi lidmi jsou založeny a rozvíjeny v důsledku lásky. Láska se však také stává příčinou oddělení mezi dvěma jednotlivci. Existuje několik druhů *sádhaný*, jednou z nich je *bhrama sádhana* (vystoupení z iluze). Brahma, Višnu a Mahéšvaru si nelze představit *sádhanou* (meditací a podobně). To, co všichni v meditaci vídáte, jsou jen odrazy vašich pocitů. Brahma, Višnu a Mahéšvara v tomto světě neexistují. Jsou jen pomyslnými tvary. Na světě ve skutečnosti existuje jen *mánava* (lidství).

Jak můžete nalézt božství, když nad jeho přirozeností rozjímáte, pokud nedokážete věřit lidství, přítomnému přímo před vaším zrakem? Jméno a tvar, které přisuzujete božství, tedy Brahmá, Višnu a Mahéšvara, nejsou pravé. Jsou jen přeludem, zrozeným z klamu. V lidské bytosti je obsaženo všechno. Vy jste Brahmá, Višnu i Mahéšvara a každé představitelné jméno a podoba přisuzovaná božství. Když začnete věřit, že jste všechno, není tu důvod k nějakým starostem. Když dokážete pochopit *aham Brahmá, aham Višnu, aham Íšvara* (Já jsem Brahmá, Višnu a Mahéšvara), nebude tu žádný prostor pro nějaké pochybnosti. Všechna jména a tvary jsou výtvořem vaší představitivosti. Na tomto světě není větší moci, než je lidství.

Vtělení lásky!

Říkáte, že se vám včera v noci zjevil ve snu Svámí. To není přesné. Já se v žádném snu neobjevuji. Když intenzívně toužíte, aby se vám Svámí objevil ve snu a vytrvale na to myslíte, přijme intenzívní přání podobu ve vašem snu. Bůh žádnou podobu nepřijímá, ani ji nemění v jinou. Někteří lidé si myslí, že se na ně Bůh zlobí. Také tento předpoklad není správný. Bůh nechová k nikomu ani lásku, ani hněv. Všechny tyto představy jsou vaším výtvořem. Přisuzujete Bohu hněv nebo jiné pocity. Když však budete žít trvale v lásce, nenaleznete v ostatních hněv. Ve skutečnosti je vaší pravou podobou láska. Člověk je z lásky zrozen a vyrostl s ní. Lásku prožívá nejen lidská bytost, ale každý živý tvor již od svého narození. Na světě není mocnější síly než láska. Lásku nemůže změnit žádná moc na zemi. Neklamte se myšlenkou, že jste dosáhli této či jiné síly. Všechny jsou jen iluzí (*bhrama*). *Bhrama* není *brahma*. Nikdo nemůže srovnávat *brahma* s *bhrama*.

Vtělení lásky!

Co znamená *divjátman*? Je to božský *átman*. *Átman* není ničím jiným než vědomím. A vědomí prostupuje vším. Nikde nenajdete místo, kde by vědomí nebylo. Vědomí je všemohoucí. V této souvislosti je tu jedno hledisko, které by

se mělo usídlit v mysli. Vědomí je pohyblivé. My se však klameme myšlenkou, že je statické. Ve skutečnosti je pravá síla jen ve vás. To je *átmašakti* (síla *átmana*). Víme už, že *átman* je vědomí. *Átmašakti* je tedy *čaitanjašakti* (síla vědomí). Ta je všeprostupující, umožňuje vám být svědkem různých forem. Nesmírná síla lidství je ve své podstatě božská. Dává mír a štěstí.

Můžete si myslet, že boží moc je nějaká zvláštní síla, ale není tomu tak. Podobu boží moci přijímá vaše vlastní schopnost rozjímání. Proto si v první řadě uvědomte svoji vrozenou božskou přirozenost. Vše, co je psáno v knihách nebo co čtete, není ve skutečnosti pravda. Jsou určité druhy sil, které jsou přechodné. Nejsou věčné. Takové pomíjivé schopnosti by neměly člověka klamat. Učíte se vědy. Každý zvuk, který vyzařuje z véd, se vynořuje z oblasti pupku. Prožíváme zvuk, vyzařující z našeho středu. Představte si, že vyšplháte na kopec a vykřiknete „Ó!“ Zvuk se vám ozvěnou vrátí. Podobně z vás vyzařuje dobro a zlo. Nepřichází k vám odněkud zvenčí.

Vtělení lásky!

Opakujete například hlasitě určitou větu z knihy. Po nějaké době se ji naučíte nazpaměť. Věta, kterou jste se naučili, však není vaše. Je to jen ozvěna. V božím stvoření je všechno reakcí, odrazem a odezvou. Vše, co prožíváme ve vnějším světě, je jen reakcí, odrazem a odezvou vnitřního bytí. My se však klameme myšlenkou, že jsou skutečné. Ať z vašeho srdce vychází jakýkoli pocit a přijímá vnější podobu, je skutečným tvarem. Znamená to, že ten tvar jste již vytvořili. Předpokládejme, že jste si představili určitou podobu Pána Rámy. Rozjímejte tedy nad tou podobou se zavřenýma očima. Stejný tvar si můžete představit jako odraz svých vnitřních myšlenek. Vše, co je projevené ve vnějším světě, je jen reakcí, odrazem a odezvou vašeho niterného bytí.

Vtělení lásky!

Vy sami jste Ráma, Kršna, Íšvara a tak dále. Myslíte si, že jste Íšvara a nad jeho podobou rozjímáte. Zajisté se stanete Íšvarou. *Jad bhávam tad bhavati* (jak myslíte, tím se stáváte). Když si budete podobně myslet, že jste Ráma, Kršna a podobně, stanete se Rámou a Kršnou. Lidé dnes sedají v meditaci. Ta je jen pro rozvoj soustředění, nikoli k rozjímání o Bohu. Lidé zaměňují koncentraci za meditaci. To není správná metoda. Všechna tato cvičení jsou reakcí, odrazem a odezvou. Jen vy jste skuteční, vy jste pravda. Boha si dokážete představit jen v lidské podobě. Člověk nedokáže pochopit nebo si představit něco většího, než je on sám. Vy jste vše a celé stvoření je skryté ve vás. Člověk dnes naneštěstí zapomíná na svoji pravou přirozenost a představuje si něco, co neexistuje. To

je důsledek klamu, který je ve skutečnosti jeho vlastním výtvořem. *Brahma* si dokáže uvědomit jen tehdy, až z této iluze vystoupí.

Vtělení lásky!

Tím nejdůležitějším činitelem je láska. Modlíte-li se k Bohu s intenzívní láskou a oddaností, vaše modlitby budou zajisté vyslyšeny. Taková je moc lásky. Ani na tomto pozemském světě nemůže být ničeho dosaženo bez lásky. Láska je Bůh, žijte v lásce! Celý svět by byl bez lásky úplně prázdný. Jen láska přijímá tvar. Uskutečňte tuto pravdu. Sedáte v takzvané meditaci a pokoušíte se na sebe zapomenout v domnělých zážitcích. Jak můžete zviditelnit pravdu, jestliže zapomenete na sebe? Žijte neustále ve vědomí „Já jsem Bůh, já jsem všechno a já jsem skutečnost. Všechny formy podléhají změně.“ Dítě je například při narození malé. Pak vyroste v chlapce, mladíka a starého muže. Ve všech těchto různých životních stádiích je jedinou skutečností člověk. „Všichni jsou jedno, chovej se ke každému stejně.“ Toto poučení by se měl naučit každý.

Vtělení lásky!

Nechť je plamen vaší lásky stálý, bez zachvění. Neexistuje větší *sádhana*, než je láska. Měli byste ji přijmout jako svoji duchovní praxi. Je to praxe božství. Božství je všudypřítomné. To všudypřítomné božství si musíte uvědomit v sobě. Je přítomné ve všech třech stavech vědomí, tedy snu, bdělém stavu i hlubokém spánku. Člověk se musí snažit, aby božství prožíval neustále. To je *pradžñānam brahma* (trvale ucelené vědomí je *brahma*). Taková je *sáksátkára* (vize božství), zkušenost, překračující všechny tři stavy vědomí.

Vtělení lásky!

Uctíváte různé božské podoby, přesto si nemůžete dovolit zapomínat na své vlastní vrozené božství. Vy připisujete božství nespočet jmen a podob, ale božství je jen jedno a je neměnné. Neměnné, věčné božství je ve vás. Všechny vnější tvary a jména jsou jako prchavé sny. A sny nejsou skutečné. Proto usilujte, abyste se z té iluze (*bhrama*) vymanili. *Brahma* si budete schopni uvědomit jen tehdy, až vystoupíte z *bhrama*. Byli jste něčemu svědky ve svém snu. Co to bylo? Je to vaše vlastní já, nic jiného. Ve stavu snění vidíte své vlastní já. Vaší skutečnou podstatou je láska. Proto projevujte svoji skutečnou podstatu. Je několik aspektů, které byste se měli v budoucnu naučit. Co je to budoucnost? Budoucnost je nejistá, minulost je minulost, záleží jedině na přítomnosti. Minulost a budoucnost jsou obsaženy v přítomnosti. Jen vy sami jste přítomni ve všech třech dobách.

Vtělení lásky!

V lidské bytosti jsou skryté božské schopnosti a v ní se projevuje božství, není třeba je hledat někde jinde. Tuto pravdu si může člověk uvědomit vytrvalou *sádhanou*. Vaše skutečnost je ve vašem vlastním já, nikde jinde. Aby mohl člověk tuto skutečnost spatřit, musí obrátit pohled dovnitř. Reakce, odraz a odezva – všechny tři existují ve vašem vlastním já, nejsou vnější. Předpokládejme, že máte bratra, který si získal věhlas a slávu. Kdo je to? Je to váš bratr. Představuje určitou podobu. Odkud tato podoba přišla? Přišla ze skutečnosti. A ta skutečnost je jeho vlastní podstatou. Tak nás podoba, která se zjeví ze skutečnosti klame před spatřením skutečnosti samé.

Milí studenti!

Budete-li si přát objasnit ještě některé aspekty, vysvětlím vám je později ve více detailech. Meditace, kterou provádíte, není správná. Držíte na mysli nějakou podobu a rozjímáte nad ní. Odkud se tato podoba vzala? Vy sami jste si ji vytvořili. Klamete se myšlenkou, že Bůh je omezen pouze do tohoto tvaru. Tak přímo od počátku věříte klamu. Pravdu můžete spatřit jen tehdy, když z tohoto sebeklamu vystoupíte.

Nikdy se neklamte, že Bůh je na nějakém vzdáleném místě. Bůh jste vpravdě vy. Vaše podoba je božská. Vaše blaženost je božská. Vaše reakce, odraz a odezva jsou ve své přirozenosti božské. Nikdy neustupte od pevné víry, že jste Bůh. Stále rozjímejte nad jediným aspektem: *Aham brahmásmi* (Já jsem *brahma*). Jaký je smysl *mahávákji Tat tvam asi* (To jsi ty)? *Tat* je to. *Tvam* je toto. Dohromady se stanou „*asi*“, stanou se jednotou. Všechny čtyři tyto *mahávákji*: *Tat tvam asi*, *Pradžňánam brahma*, *Ajam átmá brahma* a *Aham brahmásmi* vás tedy vedou ke stejné pravdě, tedy že jste vskutku Bůh.

Ádi Šankara tuto velkou filozofii *advaity* vyložil a vysvětlil tolika způsoby a nakonec sám s touto velkou pravdou splynul. Skutečnost tedy není na nějakém vzdáleném místě. Je ve vás. Skutečnost je vaše pravá podstata. Jak můžete tuto pravdu pochopit? Jedině rozvíjením čisté, nesobecké a božské lásky. Bez lásky nemůžete dosáhnout na tomto světě ničeho. Láska je zdroj a opora celého vesmíru. Láska je Bůh a Bůh je láska.

Vtělení lásky!

Vy všichni jste vtělením božství. Vaše formy jsou božské. Vy a Bůh jste jedno. Vy nejste odlišní od Boha. Proživejte tuto jednotu. *Ékam sat* (pravda je jedna). Jednota je pravda. Jednota je božství. Bůh od vás není nikdy oddělen. Bůh je ve vás. Vy na tu pravdu naneštěstí zapomínáte. Jestliže zapomenete na

svoji vlastní přirozenost, znamená to, že zapomenete na všechno ostatní. Nikdy nezapomínejte na svoji skutečnost. Meditujte nad ní, aniž byste na ni zapomínali. Vždy si pamatujte jedno: ať jsem kdekoli, jsem vždy božský. Tohoto přesvědčení se pevně držte. Je to pravda, obsažená v *mahávákji Tat tvam asi*, v nedělitelné a nedvojné podstatě božství. Nežijte v iluzi: „V mém snu se zjevil Ráma, v mém snu se zjevil Kršna, v mém snu se zjevil Svámí.“ Jedná se o známku nevědomosti. Všechno to jsou jen sny. Jak by mohl být sen nazýván realitou? Samotné slovo „sen“ vysvětluje jeho podstatu. Ten zážitek může být pravdivý, jen dokud spíte. Jakmile se probudíte, zážitek zmizí.

Vtělení lásky!

Udržujte stále svoji lásku. Nikdy, za žádných okolností, se lásky nevzdávejte. Není jiný Bůh než láska. Láska je Bůh, láska je vaší cestou a cílem. Z této cesty lásky nikdy neodbočujte. Jestliže budete mít na této cestě nějaké potíže nebo pochybnosti, které potřebují objasnění, jsem stále zde, abych vám pomohl. Zkuste pochybnosti omezovat. Pochybnosti vás vedou ke klamu. Vždy se pevně zakotvěte v pravdě *Tat tvam asi* (To jsi ty). Je chybné si myslet, že tvar, který si představujete, je podoba božství, neboť vy a Bůh nejste odděleni. V tomto těle je obsaženo *brahma*. *Brahma* a *aham* jsou jedno a totéž. Provádějte *sádhanu*, abyste si uvědomili jejich jednotu. To je „cesta k Bohu“.

Přejete-li si meditovat na Boha, nikdy nedovolte myšlenkám, aby je rušily světské záležitosti. Meditujte nad svou vlastní podstatou, kterou je božství. V tomto božství je obsaženo všechno ostatní. Budete-li tedy meditovat nad svým vrozeným božstvím, uvědomíte si svoji jednotu s ním. Tato jednotu je ve skutečnosti božství.

Čtyři *mahávákji* (*Tat tvam asi*, *Pradžňánam brahma*, *Aham brahmásmi* a *Ajam átmá brahma*) jsou prohlášení véd, zdůrazňující jednotu individuální a Nejvyšší duše. Vyzývají individuální duši, aby si tuto pravdu uvědomila. Proto by měl každý usilovat o dosažení tohoto stavu jednoty. Jak budete postupovat v *sádhaně*, nakonec dosáhnete cíle. Předpokládejme, že se učíte hláskovat nějaké slovo – jen pomyslete, kolikrát budete slovo opakovat. Stejně tak se musíte vydat na cestu *sádhany*. *Sádhana* je svatá. Až budete schopni poznat pravý smysl těchto čtyř védských prohlášení, dokážete pochopit pravdu.

(Bhagaván uzavřel svoji promluvu bhadžanem „Préma mudita manasé kahó“.)

V Prašánti Nilajam dne 25. října 2004